

nærmeste Fremtid, og til den Tid, da Foretagenderne kunne sættes i Værk, er det mit Haab, at den Arbeidsløshed, som vi Alle bittert beklage, maa have forandret sig. Det er den ene Grund, og den anden, hvorfor jeg ikke har nogen Tro til eller Haab om ved denne Lov at kunne afhjælpe Arbeidsløsheden, er, at naar Alt kommer til Alt, ere de Pengemidler, som, naar Expropriationen og Reguleringerne have fundet Sted, blive tilbage, ikke saa betydelige, at det Arbejde, der kan udføres for dem, vil kunne udøve nogen væsentlig Indflydelse paa Arbeidsløsheden. Men det er der heller ikke Nogen, der har sagt. Det ærede Medlem kan ikke med nogen Føie sige, at man kan se, at det af ham Nævnte er Hovedgrunden til Lovforslaget, og derfor kan jeg ikke forstaa, at han vil slutte sig til det Mindretal, der siger, at dette Forslag bør forstaaes. Jeg tror, at dette Forslag ikke bør forstaaes, jeg tror, det bør vedtages. Saaledes som Forslaget kom til os fra Folkethinget med den iøvrigt gode Mening, som var deri, er det altså for kostbart, og det vilde i dette Dieblit trække Begler paa Kjøbenhavns Kommune, som denne ikke kan honorere, fordi den for Dieblittet er saa meget beskæftiget med saa mange Foretagender og i Øvrigt har bundet sig saaledes, at den ikke kan udrede de Udgifter, der ere forbundne med Foretagelsen af den Art meget kostbare Arbejder; det vil den ikke kunne. Den Form, der imidlertid nu er givet Lovforslaget, aabner en Mulighed for, at Kommunen kunde støtte de Foreninger, der vilde paatage sig disse Arbejder, eller til paa anden Maade at kunne udrette Mere eller Mindre i den Retning, og derved er der altså aabnet en Mulighed for at støtte Tanken i Lovforslaget; det forekommer mig meget simpelt. Jeg tror altså, at Forslagets § 1 støtter et sundt og rigtigt Formaal og hjælper det frem i saa stor Udstrækning, som Forholdene i det Hele taget tillade. § 2 giver Anledning til, at man er i Stand til at tilbyde Arbejderklassen saa billige Boliger, som man efter Omstændighederne kan tilbyde dem, idet man tilbyder dem sit Arbejde og Risiko uden Andet end den tarveligste Rente. Derfor beder jeg Thinget stemme for Forslaget, saaledes som det her ligger for.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Der foreligger jo til Afstemning det af Flertallet stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Lovfor-

slaget skal have en ny Stikkelse. Den første Afstemnings Betydning er altså, om man vil foretrække den nye Affattelse fremfor Lovforslagets tidligere Affattelse. Hvis Thinget foretrækker overensstemmende med Flertallets Indstilling at vedtage den nye Affattelse, bortfalder selvfølgelig Lovforslaget i dets ældre Stikkelse, men der bliver derefter særlig at stemme om Ændringsforslaget, der da ikke længere er Ændringsforslag, men et selvstændigt Lovforslag.

Ændringsforslag af Flertallet (se Tillæg B., Sp. 261—64.)

vedtoges med 43 Stemmer mod 4.

Lovforslaget i den saaledes vedtagne Stikkelse

vedtoges med 43 Stemmer mod 11.

Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges med 43 Stemmer mod 5.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Conseilspresidenten af den 4de Landssthingsmand for 1ste Kred (Mazén).

(Forespørgselen findes i Tidenden, Sp. 863.)

Mazén: Idet jeg takker det høie Thing for dets Samtykke til, at denne og den følgende Forespørgsel maa stilles, skal jeg forudsikke et Par Bemærkninger til Begrundelse af det Synspunkt, fra hvilket denne første Forespørgsel stulde sees. Det er en Selvfølge, at det ikke er en Forespørgsel, der har sit Udgangspunkt fra et finansielt Synspunkt. Den er ikke stillet i Statskassens Interesse, thi det er jo givet, at naar man betragter Sagen fra Statskassens Synspunkt, saa vil netop Fremgangsmaaden ved Fortlicitering være den, der vel efter den almindelige Opfattelse vil være ubetinget at foretrække; fra det Synspunkt ønsker jeg ikke Forespørgselen betragtet. Der var ganske vist den Tid, hvor man i en aldeles overbetende Grad lagde Vægten paa dette Synspunkt, at Arbeidet leveredes saa billigt som muligt, hvilket var en naturlig Følge af den almindelige Grundfætning, der gik ud fra, at de økonomiske Forholds Ordning stulde bestemmes paa Grundlag af Lovens om Til-